

Ajutor, Matei! O fantomă!

BRIGITTE WENINGER

EVE THARLET

Traducere de Cristina Nan

Într-o seară, mama și tata iepure voiau să iasă în oraș.

Matei, frații și surorile lui trebuiau să rămână singuri acasă. Fratele cel mare, Dan, urma să aibă grijă de ei.

- O să puteți să vă duceți singuri la culcare? a întrebat mama îngrijorată.

- Da, mamă.

- Țineți minte, să nu primiți pe nimeni în casă!

- Da, mamă.

- Sunteți siguri că nu o să vă fie frică?

- Da, mamă.

- Ne-ai mai întrebat asta de câteva ori, a zis Matei. Totul o să fie bine.

- Matei are dreptate, a intervenit tatăl iepure. Dan e destul de mare acum ca să aibă grijă de casă. Este un băiat foarte responsabil.

- Uraaa! În sfârșit suntem singuri! a strigat Matei.
Veseli, copiii au jucat toate jocurile pe care le știau: Aruncă Iepurașul,
Război cu perne, Loteria de frunze. Au savurat toate gustările
pregătite de mama și au băut tot sucul de zmeură.
- Ce distractiv este să rămâi singur acasă! a exclamat Matei.

Într-un târziu, surioara Irina a adormit pe podea. Ana și Luca își masau urechile.

- Credeți că e timpul să mergem la culcare? i-a întrebat Dan, fratele lor mai mare.

- Cred că da, a spus Matei căscând.

Frații iepurași s-au spălat pe dinți și s-au băgat sub pături.

– Noapte bună, Dan. Noapte bună, Luca. Noapte bună, Ana. Noapte bună, Irina.

– Noapte bună, Matei, i-au urat și ei.

În curând s-a făcut liniște.

- AJUTOR!!! O FANTOMĂ!

Ana s-a ridicat din pat, cu fața albă ca varul.

- Ce? Unde?

Toți copiii erau treji de-a binelea.

- U-u-uite, acolo! A trecut pe la geam, a răspuns Ana.

